

tilbudte værker, medens resten kan magasineres eller anvendes under skiftende udstillinger.

Til anlægsudgifterne må endvidere henføres udgiften til den nødvendige grund, ca. 70 000 kr.

De årlige driftsudgifter anslås til højst at ville andrage 30 000 kr.

Frederikssund kommune tilbød herefter at lade et Willumsen-museum opføre under forudsætning af, at anlægsudgifterne fordeles med $\frac{2}{3}$ til staten og $\frac{1}{3}$ til kommunen, idet kommunen under hensyn til sin størrelse ikke i første omgang mente at kunne anvende mere end ca. 200 000 kr. til museets oprettelse. Med hensyn til driftsudgifterne foreslog Frederikssund byråd ligedeling mellem stat og kommune.

På dette grundlag har undervisningsministeriet — efter at J. F. Willumsen ved en tilføjelse til sit gavebrev har godkendt, at Frederikssund kommune kan modtage gaven, samt at tidsfristen for gavetilbudets accept forlænges indtil 1. januar 1955 — under forbehold af lovgivningsmagtens og Frederikssund byråds tilslutning indgået en *overenskomst med Frederikssund kommune* om oprettelse og drift af museet.

Ifølge denne overenskomst deltager Frederikssund kommune med $\frac{1}{3}$ og staten med $\frac{2}{3}$ (dog således, at staten højst betaler 400 000 kr.) af de samlede udgifter ved tilvejebringelsen af 1. etape af en museumsbygning, eventuelt gennem opførelsen af de fornævnte tre fløje. Gennemførelse af yderligere byggeri udskydes indtil videre.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *undervisningsministeren* bl. a.:

„Der kan ikke være grund til for mig her at gentage de tidligere fremførte argumenter for, at staten bør modtage denne værdifulde gave. Jeg vil indskrænke mig til at fremhæve, at der ikke i den mellemliggende tid er fremkommet nye indvendinger eller argumenter, som kan motivere et andet standpunkt end det, de politiske partier dengang indtog. Det må også siges at være glædeligt, at en kunstsamling af så høj karat kan finde plads i provinsen, der jo ikke i forvejen har særlig let adgang til vore bedste kunstværker. I denne forstand finder jeg den nu foreslåede løsning af samlingens problemer lykkeligere end den oprindelig planlagte.“

Lovforslaget henvistes efter 1. behandling til et folketingsudvalg, hvis arbejde med sagen resulterede i, at hele udvalget indstillede lovforslaget til vedtagelse med den foran nævnte ændring.

I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget med 118 stemmer mod 2, idet 5 medlemmer afholdt sig fra at stemme. Imod